

RUUSKANEN-RUUSKA

SUKUSEURAN SUKUVIESTI No 6

Syyskuu 2008

Kirjoittaessani tätä tekstiä on 12. päivä elokuuta 2008. Valitsin kirjoittamispäiväksi tarkoituksellisesti tämän siksi, että juuri silloin oli kulunut tasan kaksi vuotta sukuseuramme perustamisesta Rantasalmella vuonna 2006.

Aika kuluu nopeasti. Välistä tuntuu sille, että liiankin nopeasti. Ei ole saavuttavinaan tarpeeksi tulosta. Juuri tästä syystä hyvin monella suomalaisella onkin paha olo.

Rantasalmella valitun ensimmäisen sukuseuran puheenjohtajan ja -hallituksen aikana tulosta tuli mielestäni riittävästi, sukuvaakuna niistä tärkein. Sukuvaakuna numero yksi luovutettiin Nilsiä sukukokouksessa Markku J. Ruuskaselle ansioista sukututkimuksen alalla. Markun työstä kertoo jo sekin, että meillä sukuseuran toisella hallituskaudella on johtoajatukseksi Ikaalisissa 2010 julkaista sukukirja. Sukutauluja on valmiina noin 700 sivua. Tästä syystä heitänkin haastekapulan kiertämään jokaiselle jo liittyneelle jäsenelle ja tämän lehden lukijalle, että jatkaisitte viestiä eteenpäin jäsenmäärän kartuttamisessa ja toisekseen saataisiin mahdollisimman suuri joukko Ruuskasia ja Ruuskia sekä heidän lähisukuaan sukutauluihin kirjan sivuille. Sukuumme liittyvää vanhaa aineistoa, valokuvia, kauppakirjoja, muita asiapapereita jne, voi lähettää allekirjoittaneelle saatetietoineen skannattavaksi ja edelleen sukuseuran tiedostoarkistoihin taltioitavaksi ja ehkä kirjan sivuille toistenkin luettavaksi. Skannauksen jälkeen palautan asiakirjat.

Laulun tekijöitä ja säveltäjiä ei joukostamme ensi yrittämällä tuntunut löytyvän. Olisikohan asiasta annettava uusi kuulutus vaikkapa jossakin seuraavista hallituksen kokouksissa julkaistavaksi lehdessemme. Vaakunankin alkuperiaatteet ovat jäsentemme omaa käsityötä, jo pelkästään tästä syystä toivoisin rallin tekijöitä löytyvän.

Nilsiässä valittiin sukuseuralle uusi puheenjohtaja ja hallitus. Pirkko Ruuskanen-Parrukoski työkiireiden johdosta jättäytyi tehtävästä. Hän oli hyvä puheenjohtaja, kiitos Pirkolle siitä. Toivoisin jatkossa omalle puheenjohtajakaudelleni jotakin samanlaista. Uusina jäseninä hallitukseen tulivat valituiksi Anja Gustafsson, Sanna Ruuskanen ja Vesa Ruuska. Toivotan teidät sukuseuratyöhön mukaan sydämellisesti tervetulleeksi. Hallitustyöskentelystä Kaisa Miettinen jäi omasta tahdosta pois ja Jarmo Ruuska ei ollut Nilsiässä paikalla hakemassa jatkokautta. Kiitän teitä molempia kahden vuoden antoisasta työskentelystä. Muun muassa Kaisa kahdessa eri kokouksessa, Rantasalmella ja Nilsiässä, hoiti arpajaiset sellaisella tyylikkyydellä, johon tuskin isompikaan joukko olisi pystynyt. Samaa voin henkilökohtaisesti sanoa myös Nilsiä sukukokouksen järjestelyistä Kaisan osalta. Syystäkin paikalla oli vain iloisia sukuseuralaisia.

Jos veikkailisin hallituksen tulevasta työskentelystä, sukukirjan valmistelujen lisäksi, niin uskoisin suhteellisen lähiaikoina meillä olevan pöytästandaarin ja oman postimerkin. Nilsiä sukukokouksessa toivottiin myös, että sukuseuran viiri voisi joskus liehua oman kodin lipputangossa.

Puheenjohtajakauteni ensimmäisen sukuseuralehden myötä toivotan jokaiselle yhdessä ja kaikille erikseen hyvää syksyä ja tunnelmallisen riemullista joulun odotusta. Vierailkaa Espoon Markku Ruuskasen taidokkaasti tekemillä sukuseuramme kotisivuilla osoitteessa <http://suku.1g.fi/> Kertokaa sivuista toisillekin.

Asko Ruuskanen

Viljelijäntie 16, 70260 Kuopio

puh. 0500 759250

sähköposti: asko.ruuskanen (at) kolumbus.fi

Sukukokouksessa 2008 oma vaakuna

Ruuskanen-Ruuska sukuseuran kokous houkutteli osallistujia 150 henkeä Nilsin koulukeskukseen lauantaina 26.7.2008.

Sukukokous valitsi yksimielisesti seuran tunnuksiksi heraldikko Harri Rantasen avustuksella suunnitellun sukuvaakunan, jossa on kaksi miekkaa ristissä keskellä ja niiden ympärillä neljä käpyä.

Vaakuna kertoo metsätalouden merkityksestä kaskiajoista alkaen nykyiseen metsätalouteen ja kaupunkilaismetsänomistajiin saakka. Vaakunan pohjana on Andreaxen risti, joka miekkojen ohella symboloi menneitä aikoja. Sukunimi Ruuskanen-Ruuska on peräisin Andreas- ja Ondruska-etunimistä.

Kokous alkoi ilmoittautumisella ja ruokailulla, jonka jälkeen sukukokous pidettiin kauniin sään vallitessa. Puheenjohtajana kokouksessa toimi Eero Ruuskanen, joka esitteli kokousyleisölle kotipaikkakuntaansa Nilsin. Sirkka Väätäisen hauska esitys "Vietersavvoo" kuultiin seuraavaksi. Kokouksen viralliseen osuuteen kuuluivat tilinpäätöksen hyväksyminen ja toimintasuunnitelman vahvistaminen tuleville vuosille.

Jäsenmaksu päätettiin pitää ennallaan 25 eurossa. Väliajalla tutustuttiin sukutauluihin ja suvun jäsenistä tehtiin selvityksiin. Markku Ruuskanen esitteli sukututkimuksen nykyvaihetta ja Nilsin sukuhaaroja.

Kokousyleisöä osallistui lauantai-iltana myös Airaksisen taikuriesitykseen ja Nilsin kesäteatteriesitykseen "Onnen Maa".

Sukuseuran hallitus laski seppelleen Nilsin sankarihautamuistomerkillä sunnuntaina 27.7. ja seura osallistui tämän jälkeen myös Nilsin kirkossa pidettyyn jumalanpalvelukseen. Sukutapahtuma päättyi Koulukeskuksessa tapahtuneeseen ruokailuun.

Kokouksessa valittiin seuran uudeksi puheenjohtajaksi Asko Ruuskanen Kuopiosta ja hallituksen muiksi jäseniksi Reino Ruuskanen Järvenpäästä, Markku Ruuskanen Nurmijärveltä, Jorma Ruuska ja Sanna Ruuskanen Tampereelta, Lea Kokko ja Vesa Ruuska Helsingistä, Anja Gustafsson Tammisaaresta ja Seppo Ruuskanen Heinolasta. Hallituksessa on edustettuina Etelä- ja Pohjois-Savosta olevia sukuhaaroja sekä Kaukolan sukuhaara Karjalan alueelta.

Vaakunan ensimmäinen kappale luovutettiin seuran sihteerille Markku Ruuskaselle.

Seuran kunniajäseneksi kutsuttiin hallituksen jäsen Lea Kokko, joka on aktiivisesti osallistunut seuran toimintaan perustamisesta alkaen.

Seuraava sukukokous on tarkoitus pitää Ikaalisten Kylpylässä heinä- elokuun vaihteessa 2010.

Markku Ruuskanen
Vaaratie 4, 05200 Rajamäki
p. 050-5729534

TOIMINTASUUNNITELMA 2009-2010

Lehden julkaiseminen

Sukuseuran jäsenet odottavat viestejä seuralta ja hallitukselta. Lehdessä ilmoitetaan vaakunan rekisteröinnistä ja hallituksen jäsenten yhteystiedot.

Sukuseuran lehti on hyvä kanava tiedottaa sukututkimuksen edistymisestä. Siinä voidaan julkaista suvun jäsenten muisteluksia ja kertomuksia elämänsä varrelta.

Nettisivun käyttö

Nettisivun kautta seuralle on tullut lukuisia yhteydenottoja sukuun kuuluvilta henkilöiltä. Nykyaikainen keino julkaista sukuseuran lehti on sen julkaiseminen nettisivulla ja sähköpostilla. Kaikilla ei ole nettiä käytettävissään. Heille lehti lähetetään paperimuodossa.

Jäsenmaksujen kerääminen

Seuran kokouksen päättämät jäsenmaksut kerätään vuoden ensimmäisen lehden yhteydessä lähetettävillä pankkisiirtolomakkeilla. Tavoitteena on vuonna 2009 saada jäseniä 230 ja vuonna 2010 yhteensä 250.

Sukutietojen kerääminen

Sukutietojen keräämistä jatketaan sukuseuran lehden avulla. Sukutietojen lisäksi jatketaan valokuvien ja muiden asiakirjojen keräämistä ja tallentamista.

Sukukirjan julkaiseminen

Kun sukutietoja on saatu kerättyä tarpeeksi suuri määrä, julkaistaan sukukirja lähivuosien aikana. Sukukirjaa varten on jo perustettu hallituksen toimesta sukukirjatoimikunta. Toimikunta valmistelelee kirjan julkaisemista tavoitteena julkaista se kahden vuoden päästä pidettävän seuraavan sukukokouksen yhteydessä. Todennäköisesti kirjoja joudutaan julkaisemaan kahtena niteenä jo nyt olevan aineiston runsauden takia.

Vaakunan käyttöönotto

Useimmilla suvuilla on oma vaakunansa. Suvun vaakuna toimii sukuseuran ja suvun tunnuksena eri yhteyksissä. Sukuseuran kokouksessa käsittelyssä olevan vaakunan rekisteröintiä ja hyödyntämistä hallitus alkaa valmistelemaan sukukokouksen jälkeen. Esimerkkejä vaakunan käyttötavoista ovat esim. standaarit, viirit ja postimerkit

Jäsenyydet

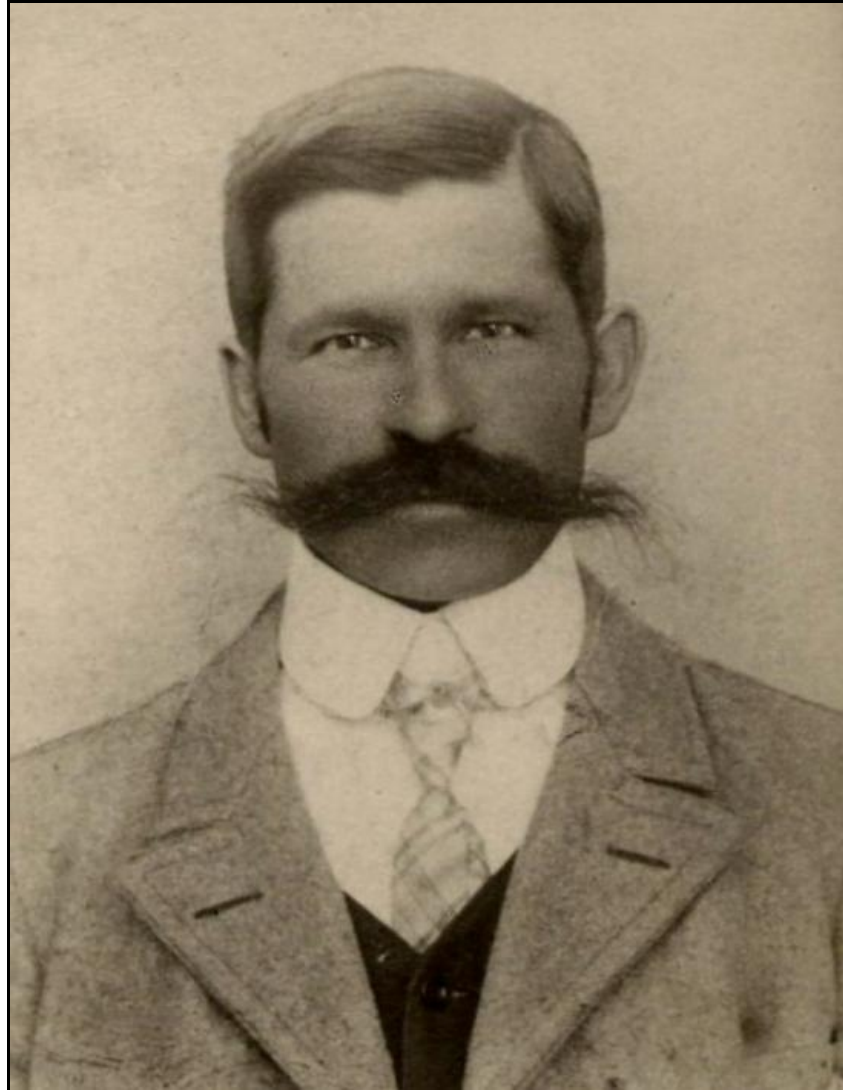
Seura on jäsenenä Sukuseurojen Keskusliitossa. Keskusliitto julkaisee kirjoja ja lehteä sekä on ollut mukana mm. sukutietojen julkaisemista koskevassa käytännesääntötyössä.

Seuraavan sukuseuran kokouksen valmistelu

Valmistellaan seuraavan sukuseuran kokouksen järjestämistä vuonna 2010. Kokouspaikaksi päätettiin Ikaalisten Kylpylä ja ajankohdaksi vuoden 2010 heinäkuun viimeistä viikonvaihdetta.

Irma Ruuskanen-Seren haastattelu Espoon Olarissa 19.3.2008

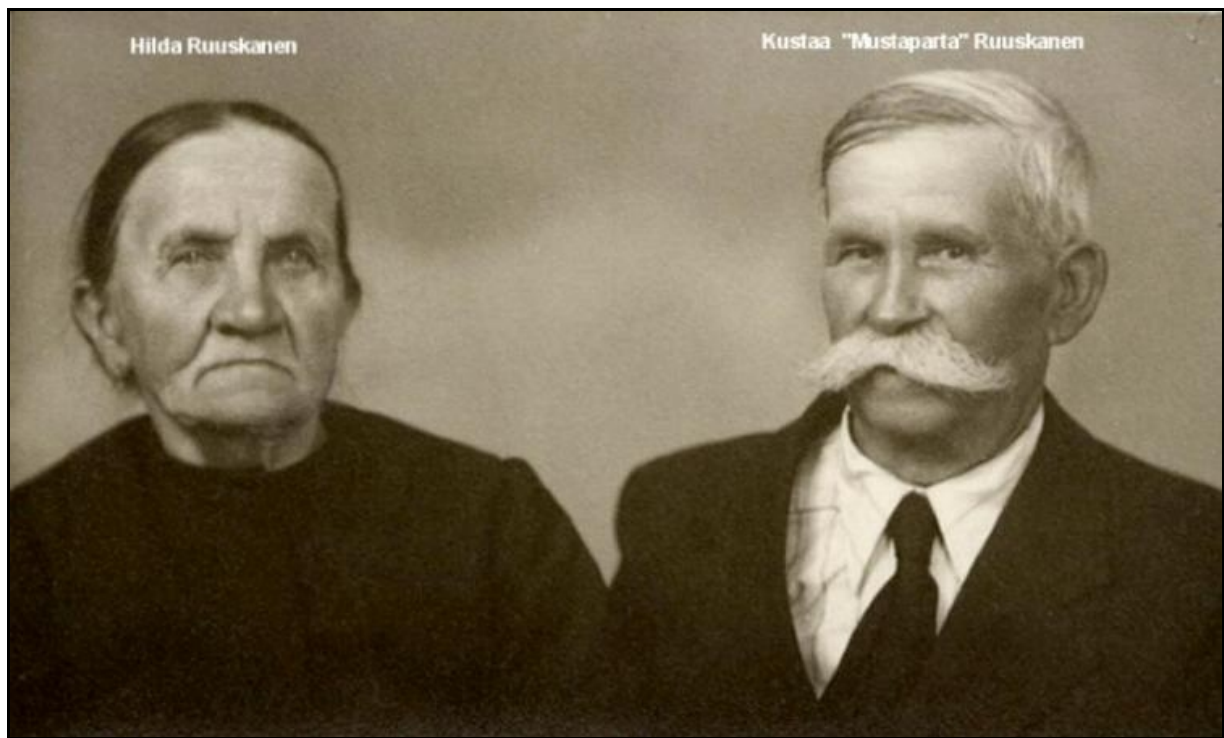
Irma kertoo syntyneensä Viipurissa 19.11.1927 liikenneoitsija Jalmari Ruuskasen ja hänen vaimonsa Aune Pöntysen ainoana tyttärenä. Irman veli oli kuollut jo syntyessään. Äitini oli Sakkijärveltä lähtöisin. Viipurissa samassa talossa asui mm. tunnettu sijoittaja Jouko Brade, jonka isä toimi Viipurissa myös autoalalla. Sotien jälkeen perhe siirtyi evakkona ensin äidin sukulaisen luo Kullaalle ja sieltä Poriin. Vanhemmat muuttivat v. 1967 Kouvolaan, jossa isä kuoli vuonna 1974 ja äiti vasta viime elokuussa. Isä Jalmari oli muuttanut Viipuriin Rantasalmelta, jossa hän oli syntynyt Kustaa Ruuskasen ja Hilda Ruuskasen poikana.

Kustaa "Mustaparta" Ruuskanen

Kustaa Ruuskasen kutsumanimi oli Mustaparta-Ruuskanen, jolla nimellä hänet tunnettiin Rantasalmella. Mustaparta- Ruuskanen teki puusepän töitä Rantasalmella ja oli rakentamassa Rantasalmen kirkkoa 1900-luvun alussa.

Hänen veistämiään oli mm. kirkon alttarin puutyöt ja penkkien päädyt. Isovanhemmat asuivat mm. Rantasalmen Kolkonrannassa Mikkosilta vuokratussa mökissä. Mökissä oli tupa ja kamari sekä kylmä säilytyshuone. Sähköjä ei siihen aikaan seudulla ollut lainkaan. Ukki oli joskus talousvaikeuksissa ja hänellä oli aina menossa viimeinen vekseli, joita isäni joutui lunastamaan. Ukin omistama talo meni silti takausten maksuun hänen taattuun erästä kauppiasta. Ukki oli vanhanakin hyväkuntoinen viettäessään talvikuukaudet Jalmari-poikansa perheessä Porissa mummin kuoltua.

Hilda ja Kustaa "Mustaparta" Ruuskanen

Mustaparta-Ruuskanen ei kuulunut kirkkoon. Hän oli kertonut, että riitaannuttuaan papin kanssa Raamatun tulkinnosta pappi oli hänet erottanut kirkosta, hän ei itse ollut eronnut oman kertomansa mukaan. Raamatun ukki oli lukenut edes ja takaisin ja sen kirjan hän tunsu.

Mustaparran vanhemmat olivat talollinen Sakari Ruuskanen ja hänen vaimonsa Karolina Mechelin, joka oli äidinkieleltään ruotsinkielinen ja hänellä muistellaan olleen ruotsinkielinen Raamattu. Talo oli Sakarilta mennyt aikoinaan takausvelkojen maksuun. Mustaparran sisaruksia oli Alvina, joka avioitui Albin Räisäsen kanssa ja Emma, joka oli Paavo Reinikaisen kanssa aviossa. Reinikaisten ja Räisästen luona kävimme aikoinaan kesäisin. Mustaparralla oli Otto-niminen veli, jolla oli Toini-niminen tytär. Mustaparralla muistelen olleen tädin, joka toimi Käkisalmissa kättilönä. Hänen ukki muisteli olleen niin nuuka, ettei tarjonnut edes kahvia hänen käydessään kylässä. Täti totesi vain, että keittäisin kahvit, mutta sinulla taitaa olla niin kiire, ettet ennätä kahvia juomaan.

Isoäitini Hilda Ruuskasen sukuun ei paljon yhteyksiä ollut. Muistelen isoäidilläni olleen yksi sisar, joka oli Auvisen kanssa aviossa. Veljiä hänellä ei ollut.

Jalmari joutui Suomen toisessa otannassa sotaväkeen ja siellä ollessaan Suojärvellä Aunuksen retken siivoustöihin. Hän oli sitä ennen ratatöissä ja sitten linnoitustöissä. Autokoulun isä kävi Viipurissa ja pääsi sitten yhden konsulin autonkuljettajaksi Vuonna 1928 hän ajoi Viipurin Kauppatorilta Sorvaliin linjaa. Sen jälkeen hän osti oman linja-auton. Aluksi linja-autoilla ei ollut aikatauluja vaan linjat ajettiin sen mukaan kun asiakkaita tuli. Lihaniemen linja oli ensin Einosedällä ja myöhemmin se siirtyi isälleni.

Myöhemmin linjoilla tuli viralliset aikataulut, joista minulla on yksi aikataulupäätös vielä jäljellä.

Ote päätöksestä:

Kulkulaitosten ja Yleisten töiden ministeriön päätös hakemuksen johdosta, jossa Viipurin kaupungista oleva autoliikennöitsijä Jalmari Leonard Ruuskanen, jolle Viipurin lääninhallitus on 23 päivänä helmikuuta 1934 antamallaan päätöksellä myöntänyt luvan kolmella omnibusautolla harjoittaa ammattimaista liikennettä linjalla Viipuri - Saimola - Lihaniemi on anonut, että mainittu lupa uudistettaisiin ja että liikenteelle vahvistettu taksa 3 markkaa ensimmäiseltä ja 50 penniä

kultakin seuraavalta kilometriltä kohden pysytettäisiin ennallaan. ---- Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on tänään vahvistanut liikenteelle seuraavan aikataulun, jotka ministeriö tarpeen vaatiessa voi muuttaa:

Aikataulu 26/9 -1/5

Arkipäivinä			Pyhinä	
6.45	14.00	Viipuri	9.00	14.00
7.30	14.45	Lihaniemi	9.45	14.45

Jalmari-isä toimi liikennöitsijänä Viipurissa ja hänellä oli enimmillään kahdeksan linja-autoa sodan syttyessä. Jalmarin veli Eino toimi aikoinaan veljensä liikkeessä autonkuljettajana. Linjoja oli mm. keskustasta Hiekkaan ja Pikiruukkiin sekä Lihaniemeen. Henkilöliikennettä oli kesäisin huviloille ja monet paikalliset kalastajat kulkivat linja-autoilla Viipuriin.

Sotaan linja-autoista otettiin seitsemän, joista tuli neljä takaisin talvisodasta. Ne korjattiin välirauhan aikana. Linja saatiin Helsingistä Malmin kautta Keravalle, mutta jatkosodan alkaessa kolmen viikon toiminnan jälkeen linja-autot jälleen joutuivat valtiolle. Kaksi autoista tuli takaisin ja niillä sitten ajettiin Porista Merikarvialle menevää linjaa. Sodan aikaan autot kulkivat puukaasulla.

Rantasalmella kävimme isovanhempien luona ja sodan alettua olimme evakkona serkkujeni Hilkan ja Paavon kanssa ja äitini kanssa isovanhempien luona. Sota-ajoista olen laatinut kirjoituksen muistojani Talvisodan ajalta.

Jalmarin veljeksistä nuorin oli Hugo ja hän asui Rantasalmella ja aviossa, mutta heillä ei ollut lapsia. Sisaria Jalmarilla oli Helmi ja Hilma, joista Hilma asui sittemmin Helsingissä. Helmi-täti oli kotiäitinä Imatralla. Hänellä on kaksi poikaa, joista toinen on kuollut. Hilma-täti tuli aikoinaan lapsenlikaksi Viipuriin minua hoitamaan. Hilma pääsi ompelijaksi Viipurin pukutehtaalle ja toimi täällä ompelijana sodan jälkeen.

Jalmarin Eino-veljellä oli kaksi lasta Paavo ja Hilikka, joista Paavo on kuollut ja Hilikka asuu edelleen Rantasalmella. Hilikka oli aviossa Mauno Tuppuraisen kanssa ja heillä on neljä lasta, kaksi poikaa ja kaksi tyttäretä. Paavolla on ollut neljä lasta niin ikään.

Irma Ruuskanen-Sere

Irma kertoo käyneensä lukion Porissa ja valmistui siellä ylioppilaaksi. Sen jälkeen hän opiskeli farmaseutiksi ja oli yhden vuoden Amerikassa mm. piikomassa sekä oleskeli äitinsä sisaren luona. New Yorkiin matkustin Gripsholm-laivalla. Ekonomiksi valmistuin 1956 Helsingin Kauppakorkeakoulusta. Opiskeluaikana toimin KY:n hallituksessa järjestyksessä toisena naisena viiden vuoden paussin jälkeen, nythän naisia on vaikka kuinka paljon opiskelijayhdistyksissä. Elinkeinoelämässä toimin Lääketehtas Orionilla markkinointiosastolla sihteerinä ja vuodesta 1976 Lääketietokeskuksen sekä koko lääketieteellisyydessä ensimmäisenä naistoimitusjohtajana vuoteen 1989. Lääketietokeskuksessa julkaisimme mm. Pharmaca Fennica-teosta vuodesta 1976 lähtien. Tällä hetkellä teos on jo kolmiosainen. Tiedot laajoihin teoksiin kerätään lääkeyhtiöiltä. HTM-tutkinon Irma kertoo suorittaneensa vasta vuonna 1982 ja se "työllisti" sopivasti eläkevuosina vuoteen 1997 saakka.

Järjestötoiminnassa olen toiminut monella alalla mm. Ekonomiliitossa ja nyt toimin mm. Espoon Sotaveteraaneissa ja Espoon Vanhusneuvostossa.

Mieheni Kalevi Sere toimi Lohjalla autoliikkeen omistajana ja Lohjan Säästöpankissa johtokunnan jäsenenä. Omia lapsia minulla ei ole, mutta miehelläni oli kaksi poikaa, joilla on perhettä ja heihin olen pitänyt yhteyttä. Molemmat pojat ovat isänsä kanssa jo haudan levossa.

Markku Ruuskanen

KARJALAN KUNNAILTA AURAN RANNOILLE

Eino Ruuskanen syntyi 12.8.1921 Viipurin läänin Uudellakirkolla luovutetun Karjalan alueella. Osa Karjalasta jouduttiin luovuttamaan jatkosodan rauhansopimuksen mukaisesti v. 1945 Venäjälle, silloiselle Neovostoliitolle. Einon isä Aleksanteri Ruuskanen oli syntynyt 5.2.1888 Venäjällä. Haastatellessani Einoa hänen kotonaan Turussa 25.9.2007 hän mainitsi kaikissa papereissa lukevan isänsä syntymäpaikan kohdalla Venäjä Novaselkä. Novaselän kylä on kuulunut Suomenlahden eteläpuolella olevaan Inkerinmaahan Viron ja Pietarin alueen välissä. Aleksanteri oli tullut Tabermanien kotivävyksi Uudenkirkon Mäkienmäelle. Hän avioitui Helena Tabermanin (14.10.1883-10.7.1933) kanssa. Aleksanterin toinen vaimo oli Aina Kauranen (1.7.1895-16.10.1988 Uusikirkko). Tästä avioliitosta ei ollut lapsia.

Uusikirkko - muistelmina ja kuvina paikallishistoriassa kerrotaan, että "kirkonkylästä itäpohjoiseen kilometrin matkan päässä sijaitsi Mäkienmäki. Se jakaantui neljään osaan. Mäkienmäen nimi johtui siitä, että siinä näytti olevan mäki toisen mäen päällä kahden kilometrin nousussa. Kylä oli n. sata metriä meren pinnasta. Kylä teki vaihtelevan maastonsa ja kauniitten kauaskantoisten näköalojen ansiosta viihtyisän vaikutuksen. Kirkkojärvi, kirkonkylä oli Mäkienmäeltä katsottuna kuin alhaalla portaiden edessä. Itärannan pojat lauloivatkin suunnatessaan kosiomatkansa Mäkienmäelle:

Mäkien mäki on
korkea mäki,
sinne pittää kampii.
Mäkienmäen työtöt
ovat
kaikkii soreampii"

Einon ensimmäiset muistikuvat lapsuudesta ovat keuhkokuumeesta. "Me kaikki lapset olimme sairaana ja nuorempi veli Pentti (13.6.1924-18.3.1927) kuolikin silloin. Muuten oli elämä sellaista kuin maalla oli. Lapset leikki ulkona ja vanhemmat teki maatyötä. Meillä oli oma maatila.

Se oli äidin kodon vanhempien tilasta lohkaistu maapala. Koulua käytiin ja koulumatka oli lyhyt vain kilometri ja sekin alamäkeä. Asuimme Mäkienmäellä. Äiti oli kotona ja teki kotitöitä. Talvisodan kynnykselle saakka meillä oli 4 lehmää, hevonen, sika ja lampaita. Meillä oli viljeltyä maata vajaa 10 hehtaaria. Meitä oli kaiken kaikkiaan kuusi lasta, joista viisi elossa. Sisaret Helvi (27.4.1912-15.10.1999), Hulda Maria (22.02.1915-), Hilja (26.9.1918-26.6.1997) ja Rauha Inkeri (26.9.1925-). Äidin puolen sukulaiset asuivat siinä samassa pihapiirissä naapurissa. Me lapsethan melkein asuttiin siellä. Käytiin paljon siellä ja he pitivät siitä, kun heillä itsellään ei ollut lapsia. Isän sukulaiset asuivat vähän kauempana, mutta me käytiin silloin tällöin Ensossa isän veljen Pekka sedän luona. Sitten he muuttivatkin Uudellekirkolle. Isän nuorin sisko Anna asui myös Uudellakirkolla Muujärvellä, siellä käytiin joskus. Se oli sellaista vuoroin vieraisa kyläilyä. Pielavedellä ja Maaningalla ei käyty koskaan, vaikka retkeiltiinkin paljon. Isä ei kertonut oikeastaan entisestä elämästään mitään, hän oli huono puhumaan. Kyllä hän joskus mainitsi Pielaveden, kun hän oli myöhemmin metsätyönjohtajana ja oli paljon poissa kotoa milloin missäkin mm Lieksassa saakka, missä sattui jokin suuri metsätyömaa olemaan. Kun minä olin pikku poika meillä oli naapurin mies töissä, kun isä oli poissa. Seitsemän vuoden ikäisenä aloitin kansakoulun, ensin käytiin kaksi luokkaa alakoulua ja sen jälkeen ylä- ja jatkokoulua. Se oli iso koulu, jossa oli paljon luokkia ja lapsia varmaan sata. Meillä oli rippikoulussakin 130 poikaa yhtä aikaa."

Sitten tuli elämään iso muutos, alkoi talvisota ja evakkotaival. "Se olikin monimutkainen ja mutkia matkassa. Niin, se oli marraskuun viimeinen päivä kun tuli lähtökäsky, että on välittömästi

lähdeköskyä ei tullut. Oltiin siellä kaksi päivää. Sitten alkoi konekiväärit paukkua ja kun tämä vanhempi mies meni katsomaan, niin huomattiin, että koko esikunta oli lähtenyt jo ja jättänyt meidät sinne. Niin me otettiin karja ja ajettiin sitä sitten yötä myöten. Se oli viides päivä joulukuuta kun me luovutettiin karja esikunnalle enkä minä tiennyt vanhemmista mitään, mihin he olivat menneet. Sisareni Helvi, Hilja ja Rauha olivat lottia. Hilja ja Rauha olivat ilmavalvontatehtävissä ja Helvi myöskin rintamalla tykistökanattiinissa. Sitten kun itse olin rintamalla, Rauha kävi minun luonani rintamalinjassa Kavantsaareissa. Rauhan minä tapasin myös siellä evakkomatkan varrella. Hän jäi sitten sinne ja minä tulin Lappeenrantaan ja läksin sieltä Poriin päin ja jäin pois Tyrvään asemalla. Siellä minä rupesin kyselemään ja kuulin, että sinne oli tullut uusikirkkosia ja sieltä minä löysin lopulta vanhemmat Kiikan kartanosta. Isä oli saanut komennuksen työvelvollisena jonnekin Tuupovaaraan. Sitten kun sota loppui niin isä tuli kotiin ja meidät siirrettiin Pusulan pitäjään Uudellemaalle ja minä jouduin jo sitten armeijaan ja siellä minä olinkin neljä vuotta." Näin Eino muisteli talvisodan kokemuksia.

Toinen Uudenkirkon kylähistoriaa käsittelevä Arvi Kolin kokoama (1988) Uusikirkko- kylät kujasineen tietää kertoa talvisodan päättymisen jälkeisestä ajasta. Myös Aleksanteri Ruuskasen perhe palasi takaisin kaikkien muiden mukana ja rakensi uuden kodin Mäkienmäelle. Valokuvassa koko perhe on uuden talon nurkalla ja kuvan teksti kertoo, että "vahva usko elämän pysyviin arvoihin on nostanut Aleksander Ruuskasen perheelle kodin Mäkienmäelle. Kuva on vuodelta 1944." Mutta jatkosota muutti taas tilanteen ja Eino jatkoi muisteluaan: "Nää vanhemmat joutu sitten siirtymään Maarian pitäjään tänne Turkuun. Kun sota sitten vihdoon loppui, tulin armeijasta pois ja ostettiin maatila tuolta Marttilan pitäjältä ja muutettiin sinne".

"Minä olin siellä vain kaksi vuotta ja tulin sitten Turkuun ja sen jälkeen olen sitten täällä ollutkin. Isä möi pois sen maatilan, kun ei jaksanut enää yksin pitää sitä ja osti tuolta Märynummelta kasvihuoneet ja viljeli niitä. Hän möi sitten nekin

pois ja muutti Hajalaan ja eli siellä loppuun saakka. Minä tulin Turkuun ja kävin teknillisenammattikoulun. Siihen aikaan ammattikoulu kesti vain vuoden. Menin sitten töihin. Olin ensin jonkin aikaa Värtsilässä ja sen jälkeen Valmetilla. Valmetilla olinkin 30 vuotta. Olin ensin työnsuunnittelijana vähän aikaa- jaa en niin vähääkään vaan 7 vuotta. Sitten sieltä materiaalityöntekijänä lähti muuan tekniikko ammattikoulun opettajaksi ja menin hänen tilalleen materiaalityöntekijäksi. Olin siinä tehtävässä 17 vuotta ja eläkkeelle jäin 1982 helmikuun 1 päivä. "Sitten lähdin siviiliin sanoen haastateltava nauraen", johon haastattelija, että voihan sen niinkin sanoa.

Emma Ahlsten, Eino ja Sinikka Ruuskanen

Eino avioitui 1948 Sinikkansa (Lähtenmäki s. 10.10.1923 Jokioinen) kanssa. Heillä ei ole lapsia ja he ovat asuneet Turussa Pansiossa. Ensimmäinen asunto oli pikkuinen kamari erään leskimiehen vuokralaisena. Silloin oli kova asuntopula, mutta vuokralautakunta antoi kuitenkin heille oman asunnon, jossa he asuivat vain pari vuotta ja ostivat sitten oman osakkeen. "Sitten saatiin vuokrattua kaupungilta tontti, jolle rakennettiin omakotitalo ja muutettiin tänne v 59", kertoi Eino. Hymyssä suin hän jatkoi, että "kun nuoria oltiin eikä pelottanut ostettiin v. 63 kesäpaikka Kalannista", joka oli entiseltä nimeltään Uusikirkko Turun ja Porin läänissä erotuksena Viipurin läänin Uusikirkosta, missä Eino on syntynyt. Sinikka oli työssä liikealalla, kenkäkaupassa, ensin yksityisellä ja sittemmin hän siirtyi Turun osuuskaupan palvelukseen ja oli myymälänhoitajana. "Siinä tuli myydyksi tuhansia pareja kenkiä", kertoi Sinikka.

Kun pikkumyymälöitä lopetettiin, yhdistettiin myymälöitä niin, että hänellä oli hoidettavana sekä kenkä- kangas- ja kemikaaliosastot. Hän työskenteli tässä tehtävässä niin kauan kuin oli työelämässä. Niin kauan kuin voimia riitti, he matkustelivat paljon. Lapin matkailu on ollut hyvin mieluista ja he ovat usein käyneet mm. Kilpisjärvellä, missä Sinikalla oli sukulaisia. Myös ulkomaan matkailua he harrastivat runsaasti. Erityisen mieleenpainuva oli ollut kolme viikkoinen Kiinan matka, joka oli suuntautunut lentäen laajalle alueelle Kiinan sisämaahan.

Ennen sotia Uudellakirkolla asui samaan sukuun kuuluvia muitakin Ruuskasia. Halilan kylässä toimi asemansseudun poliisina Taavetti (22.1.1877 Venäjä). Hänen puolisonsa oli Annamari ja hänen kerrotaan työskennelleen Halilan parantolassa nuorena ollessaan.

Anna ja Taavetti Ruuskanen

Halilan parantola oli Venäjän keisareiden 1800 luvulla rakennuttama tuberkuloosiparantola, jonka Suomen valtio osti vuonna 1933 Englannin kuningashuoneen välityksellä Englannissa asuneen Nikolai II perillisenä etujaan ajaneelta Xenja Aleksandrovnalta kertoo kirja Uusikirkko - kylät kujasineen. Taavetilla ja Annamarilla ei tiettävästi ollut lapsia. Taavetti kuoli v. 1939. Tiedot on saatu sekä Uusikirkko- muistelmista ja kuvina K.Sirkiän kokoamasta kirjasta että Taavetin veljen Pietarin tyttäreltä Emma Ahlstenilta.

Myös Pietari Ruuskanen (15.1.1882 Venäjä-23.9.1954 Pyhäranta) ja vaimonsa Olga os. Törvä (8.6.1891 Vpl Uusikirkko-14.1.1979 Pyhäranta) asuivat lastensa Voldemarin, Annan, Emman ja Pekan sekä Sulon ja Veikon kanssa vuosina 1936-44 Uudenkirkon Leistikössä. Tästä on maininta myös Arvi Kolin kokoamassa kirjassa Uusikirkko - kylät kujasineen.

Olga ja Pekka Ruuskanen

Edellä mainitut Ruuskaset kuuluvat Haatalan haaran Maaningalta lähtöisin olevaan Heikki Ruuskasen (syntynyt arviolta 1575) sukuhaaraan. 3.10.1822 syntynyt Risto Ruuskanen ja vaimonsa 23.3.1826 syntynyt Vilhelmiina os. Raatikainen olivat oleskelleet Venäjällä ja olivat Pielaveden kirkkoherranviraston tietojen mukaan menneet 1865 Inkerinmaalle.

Haastattelija on Eino Ruuskasen pikkuserkku ja yhteys on löytynyt sukututkimuksen kautta.

Lea Kokko

KAUKOLAN RUUSKAT SÄPPÄÄNKYLÄSTÄ

Kaukolan Ruuskat Säppäänkylästä

Sukujuuremme lähtevät viime tietojen mukaan.

- I **Heikki Ruuska** synt. arviolta v. 1675
- II **Risto Heikinpoika Ruuska** (isä Heikki Ruuska)
synt. 1711, Kaukola Kaarlahti.
Puoliso Lastikka Jaakontytär Katja synt. 1713
- III **Risto Ristopoika Ruuska** (isä Risto Heikinpoika Ruuska)
synt. 1751, talollinen Kaukola Suokkala v. 1818
Puoliso Liisa Iivonen synt. 1751.
- IV **Mikko Ruuska** (isä Risto Ristonpoika Ruuska)
synt. 05.01.1788, Kaukola Kaarlahti
Puoliso Katariina Mikontytär Ovaska synt. 06.07.1795
Kaukola, Alakaukola, Ovaskanmäki.
- V **Mikko Ruuska** (isä Mikko Ruuska) synt. 23.04.1823 Kaukola Kaarlahti.
Talollisen vävy 1860 Kaukola Säppää 3. Talollinen 1880 Kaukola Säppää 3,
Kuollut 08.11.1887
Puoliso Anna Mikontytär Jantunen synt. 31.08.1823.
Kaukola Riihilahti. Talollisen tytär Kaukola Säppää 3.

Anna (Mikontytär Jantunen) Ruuska, on Mikko Mikonpoika Jantusen ja Kerttu Ollintytär Ilo, Jantusen tytär.

Kerttu Ollintytär on Olli Matinpöika Ilon ja Eeva Antintytär Meronen, Ilon tytär. Ilon Talo on ollut Säppäässä ainakin vuodesta 1617 asti.

Ruuskan Säppään talon nimi oli ILO,
Sinne Mikko Ruuska (V) tuli talollisen vävyksi v.1860. talollinen v.1880

Tästä alkaen meidän lähisukua. Jonka vanhimmat sisarukset muistavat.

- VI **Mikko Ruuska** (isä Mikko Ruuska) synt. 18.11.1855
Kaukola Säppää 3, Talollisen poika, avioon 16.06.1878 Kaukola.
Puoliso Eeva Tuomaantytär Rautiainen synt. 10.08.1861 Kaukola Tervola.

Heille syntyi kymmenen lasta, neljä kuoli pienenä.
Eeva, Olli ja Maria muuttivat naimisiin mentyään pois Säppäästä.
Anni muutti Antreaan Kavantsaareen diakonissa kouluun.
- VII **Mikko Ruuska** synt. 30.09.1888 Kaukola Säppää 3.
Puoliso Katri Juhontytär Inkinen synt. 27.03 1893 Kirvu Inkilä 2.
Heillä oli seitsemän lasta.
- VIII **Tuomas Ruuska** synt. 10.04.1890 Kaukola Säppää 3.
Puoliso Ida Asikainen synt. 30.08.1905 Rääkkylä.

Lapsista Elna, Eero, Lauri, Reino, Eeva, Jaakko ja Eira syntyivät Kaukolan Säppäässä ja Esko evakossa Huittisissa, v.1941

Isä Mikko Ruuskan kuoltua alle 50-vuotiaana hevosen potkaisuun, sisarukset olivat vielä nuoria, Tuomaan ollessa vasta 14-vuotias. Ottivat he äiti Eevan ja Mikon kanssa vastuun tilan hoidosta. Mentyyään naimisiin, asuivat he perheineen kahta taloa samassa taloudessa. Oli siinä vilskettä ja vilinää suuren lapsimäärän kanssa, välillä saattoi ruokapöydässäkin olla 17 henkeä.

Mikolla oli kunnallisia tehtäviä joten hän oli paljon poissa kotoa. Tuomas hoiti viljelyn ja muut talon työt, apunaan naisväki ja lapset. Tuomas oli kuoromiehiä ja hän lauloi useammassakin kuorossa ja hän pystyi laulamaan kaikkia ääniä. Laulun lahjan hän antoi myös lapsilleen.

Äiti Eevan kuoltua v.1937, talo jaettiin.
Mikko osti Niemelän tilan, puolenkilometrin päästä Ruuskiita, minne hän perheineen muutti.
Tuomas Ruuska jäi isännöimään kotitilaa vaimonsa Idan kanssa.

IX Olli Ruuska synt. 08.02.1892. Puoliso Vilhelmiina Simontytär Häkli synt. 13.05.1897 Kaukola Niukkasenmäki.
Olli oli kauppiana Helsingissä. He saivat toisen taloista kesähuvilakseen.

Muita naapureita Säppäämäellä olivat Revot ja Hirvikalliot.
Hieman kauempana Issakkalaiset ja Kortteet, Heidän kanssa oltiin tiiviissä kanssakäymisessä.
Maita viljeltiin ja elettiin normaalia elämää, sodan syttymiseen asti.
Kotoa lähdettiin viimeisinä Kaukolalaisina helmikuussa 1941.
Monien vaikeuksien jälkeen päästiin evakkoon Huittisiin.
Takaisin Kaukolaan päästiin syksyllä v. 1941.
Mutta sitä kesti vain kolme vuotta, kun 20.06.1944 tuli taas lähtö pitkälle ja vaikealle evakkomatkalle.
Eero jäi sotapojaksi Kaukolaan, hän tuli myöhemmin perässä.

Ensin asuinpaikkana oli Parkano ja sitten Panelia, Elna jäikin Paneliaan. Reino lähti Olli sedälle Helsinkiin ja muu perhe muutti Hämeenkyröön Mahnalalan kylään v.1947 maisteri Heliön mökkiin väliaikaisesti.
Sitten alettiin rakentamaan uutta kotitaloa Mahnalalan Koivumäkeen, jonne muutettiin v. 1949. Siitä tulikin lopullinen kotipaikkamme.
Siellä vietimme me nuoremmat, nuoruusvuotemme.
Ja olihan se koti koska siellä olivat isä, äiti ja Eero veli, jotka hoitivat karjaa ja viljelivät maata.
Olimme mekin joskus auttamassa heinäkorjuussa ja perunapellolla.
Myös lapsemme pääsivät peltotöihin ja nauttivat mukana olostaan.
Tapahtui sukupolven vaihdos ja Eero alkoi isännöimään tilaa v. 1965.
Vietimme Mahnalassa monet juhlapyhät ja kesälomat, siellä oli hyvä ja turvallinen olla lasten kanssa.
Eero myi tilan veljen pojalle Pasiille v. 1989. Nykyään Pasi Ruuska isännöi Ruuskan tilaa Mahnalalan Koivumäessä, perheensä kanssa maita viljellen.

Olli-sedän huvila ja Tuomas Ruuskan talo Kaukolan Säppäässä

Seuraavassa numerossa juttu Kaukolan kotiseutumatoista

Kirjoitti Esko Ruuskan vaimo Tarja

SUKUSEURAN HALLITUS

Kirjatoimikuntaan kuuluvat merkitty tähdellä (*)

Puheenjohtaja:

Asko Ruuskanen*

Kuopio Eläkeläinen, ylikonstaapeli Nilsin
Kaaraslahden sukuhaaraa Viljelijäntie 16,
70260 Kuopio
Email: asko.ruuskanen(at)kolumbus.fi
p. 0500-759250

Seppo Ruuskanen

Heinola Eläkeläinen
henkilöstöpäällikkö Nilsin-Käkisalmen
sukuhaaraa
Hoilonkatu 6, 18150 Heinola
p. 0400- 770323

Reino Ruuskanen

Järvenpää Sorvaaja Metso Oyj
Rantasalmen Hiismäen sukuhaaraa

Markku Ruuskanen*

Säästöpankkien tarkastaja
Sukuseuran sihteeri
Rantasalmen Hiismäen sukuhaaraa
Vaaratie 4, 05200 Rajamäki
Email:
markkuj.ruuskanen(at)kolumbus.fi
p. 050-5729534

Uudet jäsenet:

Anja Gustafsson*

Eläkeläinen, ylitarkastaja
Matti Matinpoika Ruuskasen sukuhaaraa
Koskentie 754, 25560 Koski as.
p. 040-5842765
>anja.gustafsson(at)luukku.com.

Kuuselankatu 31, Järvenpää
p. 041-4601088

Lea Kokko*

Eläkeläinen, taloussihteeri
Ristikkokatu 3 B 19, 00580 Helsinki
Maaningan Haatalan sukuhaaraa
email: leakokk1(at)welho.com
p. 050-5945230

Jorma Ruuska

Konduktööri
Kaukolan sukuhaaraa
Kylväjätie 43, 33340 Tampere

Vesa Ruuska

Kiuruveden sukuhaaraa
Porttikuja 6 E 143, 00940 Helsinki
Email: vesa.ruuska (at)stuk.fi

Sanna Ruuskanen

Nilsin sukuhaaraa
Makasiininkatu 16 A 28
00230 Tampere
sanna.ruuskanen(at)koskiklinikka.fi
p. 044-3262666